

584
 Johan Johansson
 hämmen, lister hd.

dypteknet
 sommaren 1928

Ädd

Thurellinsson.

H. vinstelreut. Norge.

584

LUNDS UNIVERSITETS
 FOLKMINNESARKIV

Resgillen.

När takhjälparna på ett hus var resta, gjorde
 man för och förså än en kams ovgänt - lörgeun
 eller häris - som man fick upp under stängs,
 att den höjer sig över hjälparna. Sen skulle arbetarna
 hjälpas på resgille. ~ Man talar också om, att för
 hade man resgille och reste kams också när man
 fick upp spannen på ett nytt fartyg.

(15 sid)

Johan Johansson
Männen, diktens hdt.

Ädd

H. virstekret. Kärja.

Myrteckret
samma 1828

Stuckelmann.

584

Odens.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Man talade frän om Odens jekt. Han red på en häst
och hade två hundar, som kunde springa i luften
vilket hästen däremot tydligen inte kunde. Hans
jagade skogsområden och andra kulleröden. En
gång hittade man i Pukavik en guldhästsko,
som tillhört Odens häst.

Johan Johansen.
Hälsing, distrikts hd.

Ätt

St. vistskratt Kari.

Hyttelstet
samma 1928

Thuckimman.

584

Ärsprung

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Man kunde på ärsprung genom att stå i hyttelstet
eller i tärnet, när det var i ingår. - Liden ärsprung kunde
bates med fett från blockakeln, som man smorde
på det runda ätt.

Johan Johansson
Kärrum, distrikts l.h.
Fädd

App. teknisk
samma 1928
Stuckhansen.

H. vistelseort Norge.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV 584

Den drunknade skepparen.

Det var en gång en skuta, som hette Ellida Skepparen
på henne hade blivit dömd att betala mycket stora
böter för smuggling och i fästningen här hade
han en natt, då han hade vakten, över bord och omkom.

Inten märkte det färd på morgonen, då man såg
hans och sänklodet, som han följt med sig för att
njunda. Men varje natt härifrån hur det drunknade
i däck och hölls kvar i lasttrummet, och
allt som kände man att det var den drunknade
skepparen, som besökte sitt färd.

Johan Johansson
Kämnar, distrikts hd.

Lödd

H. vistskrakt kaja.

Uppskrift
samman 1928
J. Muckhansen

584

Ljöpäken.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Lå hälla sjömannen ibland kassan. Västman
frustar när han är till hälften upp av vattnet,
och visar sig för sjömannen. Han har långt upp-
läst hår, som dyper av vatten. En gång i följd
visar han sig.

Johan Johansson
Männen, distrikth.
Fädd.
H. wistelsand Kyrja.

6 6
Gynstheten
samman 1938
Thunellsson.

584

Prästens dör.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Det var en gång en präst i Männen, som hade en rädslig
garnat långt borta från prästgården. Prästen hade han
skickat dit sin dör, för att slå av rädslan, men de hade
aldrig mer kommit tillbaka. Trots sammanvände
han ännu sin dör i väg. Han besvär sig på ordet men var
mycket bedrövad och försökte på allt sätt utgöra,
hur han skulle gå för att komma tillbaka med livet.

Öfvermodat måtte han då en kring, som hade hjälpa
han. Han blev så närt på beskedet, men han fick
inte lov till att se efter vad det var, utan han skulle

utan att titta på skapet. Den gjorde som kungen hade sagt,
men snart hörde han någon komma o. stå efter honom, och
denne närmade sig honom allt mera. När han var alldeles
in på honom och nära att kysa honom i benen, hörde
han honom säga: "Fihha, fihha!" (betyder "väska").
men dungen svarade: "Lå i dag o fihha i morgon",
och fortsatte att stå på gatan liest. Men ändå blev
då alltmer efter och till slut försann han och
dungen fick stå färdigt till slut. Under hela den tiden
hade han inte sett på skapet, men när han
vandrade hem med sin på seeln, fortsatte den
i närheten, varvid han tittade uppåt och såg då
att bakken var färdigt på skapet.

Den främmande, som följde dungen,
var tydligen någon ande, som ridde på fältet.

Johan Johansson
Männen, listes kl.
Eidel
H. visterbeck Kaja.

Uppskrift
sammanl 1928
Thullman

584

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Stid mellan Rabbelgatt - Kisse.

Man tror ju att skeppets vridare, Rabbelgatt-Kisse,
kommer ombord med kölen, vriden sträcker. Nu
intäppde en gång, att det tid samkulle användas
till köl, hade två vridare och dessa inhade i stid
på varvet, om vem samkulle ha skeppet. När
skepparn såg dem så, skiljde han dem åt och frå-
gade först den ene hur länge han hade vridet
tiden. "Sen det var en typiskt som en vagnschitel",
svarade han. Men då genomslode den andre: "Men
jag har vridat det, sen det inte var typiskt än

9 9
ett fiskeråd." Då angjorde skepparen atiden n^o, att den
inte, som värdet tänket längst, blev skeppets
Kabbelgata - Nisse.

584

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Johan Johansson
Månnu, sistens tid.

Gyngsticket
samma 1928

Sidd

Thunellström.

H. vinstilsred Kary.

584
LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

de under juldagen upptar till eldsåde.

Nu i Lüne fanns en målla, som hade hunnit nu
två julor i rad, då de under juldagen färdade sin julstaf där,
men mjölvarn hade byst upp mållan genast igen. När
nu tuden julen kom, sånde han sin dräng dit för att
vakta och denne tog då mjölvarns hund med sig.
De grönade sig i mållan och snart kommo julgästerna,
lyssande sig med små bläs. När de var som bäst i färd
med fäst färdet, alarpte drängen hunden lös och
denne rusade in bland dem, varvid de fruktade
tog till flykten. Påsta jul lög drängen och hunden

ått i mällem på jultatten. Som de låg där gläntade
det plötsligt på dörren och någon av de under julebete
frågade: "hi kisse (= hunden?). hemma?" Då
svarede dörren: "Ja men, o. han har fått apiongar,
som ä dubbelt värde än han spökr. Då flydde
de och haredan dess inte syns till eller gjort
någon skada.

Johan Johansen
 Mörum, distrikts hd.
 Fidd
 H. vintebesat Nysj.

Uppskrift
 samman 1828
 Turellanman.

584

den chudrade uppenbaring.

Över Mörumsän vid Lärskall lude för i tiden
 endast en smala gång. En gång gjorde man och dotter
 där och fylla i en och det var omöjligt att finna
 mer än liket av modern. Nu hade flickan varit mycket
 kramad och fröjdad, som hade varit hennes hem.
 En natt när de båda gamla låg, öppnades plöts-
 ligt dörren och någon kom och o. a. s. sade sig
 inåt rummet från till rängen. Kammaren var
 vakna och lade märke till detta. Han sade vad
 det var någon ann och sade: "Är du (namnet)?"

LUNDS UNIVERSITETS
 FOLKMINNESARKIV

Släpa rorsdyket: "Ja" tre gånger. då frågade
han: "Var ä du?" "I stämman inte så långt borta",
rorade det då tre gånger. Släpsten orolig hade
det sig med lättsamhet. När man släpsten på nytt
dröjde i stämman, fann man flickans lik
inbliket mellan ett par stenar.

584

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Johan Johansen
Månsen Lättes hnd.

Ädd.

U. vistelse och Vårje.

Appteknat
sommaren 1888

Thure Månsson
(Thure Månsson)

14 14

584

Piggen och dyre-Kinne.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

På en gård i Månsen hade de en dyre-Kinne,
var för vältämdet där var mycket god. Vårje jult
skulle man som belöning sätta ut mjölk och gräsk till
hansom i en "älskare-glugg". En gång så händes
till piggen, att hon skulle göra det, men hon ville
inte veta av sådan där gammal vidskeppelse. Så
spände hon sitt behov i gräskannen och harkade
sitt vatten i mjölkhickan och satte så upp detta i
gluggen. Huset därpå passade Kinne på, när
piggen gick efter vatten, och tog henne i benen

15. 15
584
jurt som han häll på med ett vägar upp vatten.
Med den ene handen häll han henne så kvar
hängande halovägs öfver husskakset och med
den andra väjde han upp vatten och istället på
pigens hånad. När husbonden fick se det,
rusade han ut på trappan och ropade: "Vad
går du, Nisse?" "Jag bara byter" sa Nisse
då, och slängde flickan jurt när han tyckte
att han fått nog.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV